

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

MĚSÍC MARIÁNSKÉ ÚCTY

Květen 2020

**Pohřby v době celostátní karantény jen na hřbitově.
Všichni přítomní mají na tváři povinnou roušku.**

Instalace nového anděla na pomník v Zábřehu

SLŮVKO FARÁŘE

Maminčiny kytky (maminkám ke svátku)

Jsou věci, kterých si pravděpodobně jedna polovina lidského rodu moc nevšimá, protože je přirozeně jinak nastavená. Zaměřit svou pozornost na výkon nebo techniku je jí prostě bližší, než si všimnout třeba pampelišky, která se prodrala na svět uprostřed asfaltových ploch (roundup neboli po našem randap nevítaného žlutého hosta usměrní, což není vždycky řešení).

Možná až léta napoví, že zahlédnout nenápadnou krásu kolem nás může být objev a ne ztráta... Přesto, že ubylo květinových záhonů a přibylo vrčících sekaček, stále je možné zahlédnout barevné drahokamy květin, o které se hospodyňka nebo možná hospodář u svého příbytku stará.

A tak ke svátku matek, maminek a mám, bych vzpomněl na opravdovou ozdobu hospodyněk – dam.

Pojďme se spolu podívat do maminčiny zahrádky:

Aksamitník neboli afrikán, astra a cínie – česky ostálka, zastav se, člověče a zři, zde nevládne zahálka.

Fialka neboli violka, hledík větší a o kousek dál hořec, nenápadné, ale přitom plné krásy moře.

Hvozdík, hyacint se svou cibulí a vedle chryzantéma, má dnes člověk čas se zastavit anebo nemá?

Lilie zde vzpřímeně stojí a rozkládá svůj květ, přeruš své uspěchané kroky a vnímej její svět!

Štíhlý mečík, modřeneček a nad zahrádkou v okně muškát, sundej dlaň z mobilu a napiš mámě přání – vedle leží tužka...

Narcis, orlíček a petrklič neboli prvosienka, toť výzvy k vděčnosti, tak děkuj, vždyť už nejsi v plenkách.

Plamének neboli klematis, statice a tulipán, vnímáš radostně život, který skrze mámu ti byl dán?

V závěru naší procházky se před tvým okem ukázala růže, je velmi krásná a voní,

přesto, že tvoje máma někdy ne zcela dokonalá být může, prokazuj jí lásku a úctu dnes, nejenom vloni.

Za vše, cos mi dala, děkuji ti, maminko...

Křížek v Čihošti a kříž v Dolním Benešově

V sobotu 15. června 2013 vyrazil autobus s poutníky z Dolního Benešova a Zábřehu na jednodenní poutní zájezd na několik míst kraje Vysočina. Jedním z nich byla vesnice Čihošť, kde se v neděli 11. prosince 1949 při mši svaté pohnul křížek nad svatostánkem před zraky 19 přítomných svědků. Co pak následovalo, asi většina z vás alespoň okrajově zná. Mimo jiné z této události vzniklo mučení kněze Josefa Toufara komunistickým režimem. Josef Toufar na následky zvlů zemřel a je „v běhu“ proces jeho blahorečení.

V neděli 9. února 2020 (možná o týden později) přiběhl za duchovním správcem Dolního Benešova po ranní mši svaté jeden farník a říká: „Pane faráři, pojd'te se rychle na něco podívat.“ A tak jsem zrychleným krokem vyšel ven a spatřil, jak se misijní kříž u našeho kostela v poměrně silném větru hýbe ze strany na stranu...

Nebyl to zázrak ani pozůstatek komunistického režimu. Byl to ale neklamný důkaz toho, že na našem misijním kříži se podepsal „zub času“, který nemnoží pouze vrásky v lidských obličejích, ale opotřebovává i jiné výtvary lidského umu a ducha... Navíc by asi nikdo z nás nechtěl zažít situaci, že by se kříž stal předmětem, který ohrožuje bezpečnost kolemjdoucích...

Oslovil jsem všechny členy farní rady s nabídkou generální opravy kříže. Většina členů farní rady se k tomuto neodkladnému záměru přiklonila. Proto se v následujícím období při příchodu ke kostelu nelekněte, když bude místo misijního kříže prázdné. Bude v opravě.

Vážení farníci, prožíváme v současné době ztížené podmínky k akcím tohoto typu, tedy k opravám. Přesto se na vás obracím s prosbou. Pokud byste v době omezeného počtu účastníků bohoslužeb chtěli a mohli podpořit opravu misijního kříže, pomozte farnosti!

Na případný finanční příspěvek je možné vystavit potvrzení o daru, které si zvláště osoby výdělečně činné mohou použít k odpočtu daně. Případně číslo účtu farnosti Dolní Benešov je: **1841239379/0800**.

Děkuji vám za vstřícnost.

Bůh vám žehnej.

PKF

List Svatého otce všem věřícím k měsíci květnu 2020

V sobotu 25. dubna byl zveřejněn list, který Svatý otec adresoval všem věřícím k blížícímu se měsíci mariánské úcty a ve kterém vybízí ke společné i individuální modlitbě růžence. Součástí listu jsou také dvě modlitby, jimiž se papež obrací k Matce Boží a vybízí věřící, aby se během tohoto měsíce vždy na závěr soukromé či společné modlitby růžence modlili spolu s ním.

List Svatého otce všem věřícím k měsíci květnu 2020

Drazí bratři a sestry, blíží se měsíc květen, ve kterém Boží lid intenzivněji vyjadřuje svoji lásku a úctu k Panně Marii. Je tradice modlit se v tomto měsíci růženec doma, v rodině. Pandemické restriktce nás „přinutily“ docenit tuto domácí dimenzi také z duchovního hlediska.

Proto mne napadlo vybídnout v měsíci máj všechny ke znovu objevení krásy domácí modlitby růžence. Je možné činit tak společně anebo individuálně. Vyberte si podle situace a doceňte obě možnosti. V každém případě k tomu však poslouží jedno tajemství: jednoduchost; je snadné nalézt i na internetu vhodné návody, kterých se držet.

Kromě toho vám nabízím texty dvou modliteb k Madoně, které můžete recitovat na závěr růžence, jak to budu v tomto měsíci činit i já, duchovně spojen s vámi. Obě připojuji k tomuto listu, aby byly všem k dispozici.

Drazí bratři a sestry, kontemplace Kristovy tváře srdcem naší Matky, Marie, nás ještě více sjednotí jako duchovní rodinu a pomůže nám překonat tuto zkoušku. Budu se modlit spolu s vámi, zvláště za nejvíce trpící, a vy se, prosím, modlete za mne. Děkuji vám a ze srdce žehnám.

V Římě u sv. Jana na Lateránu, 25. dubna 2020, na svátek sv. Marka evangelisty.

První modlitba

Maria,

Ty záříš vždycky na naší cestě
jako znamení spásy a naděje.
Svěřujeme se Tobě,
Uzdravení nemocných,
jež jsi u kříže byla připojena
k bolesti Ježíšově
a zachovala svoji víru pevnou.

Ty, Záchrano římského lidu,
víš čeho nám zapotřebí,
a jsme si jisti, že se postaráš,
aby se, jako v Káni Galilejské,
mohla navrátit radost a veselí
po této chvíli zkoušky.

Pomoc nám, Matko Božské lásky,
abychom se připodobnili vůli Otce
a dělali to, co nám řekne Ježíš,
který vzal na sebe naše utrpení
a obtížil se našimi bolestmi,
aby nás – skrze kříž – přivedl
k radosti vzkříšení. Amen.

Pod ochranu Tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko.
Neodmítej naše prosby v našich potřebách,
ale ode všeho nebezpečí vysvoboď nás vždycky,
Panno slavná a požehnaná.

Druhá modlitba

»Pod ochranu Tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko«.

V nynější dramatické situaci, obtížené utrpeními a úzkostmi, jež
dopadly na celý svět, utíkáme se k Tobě, Matko Boží a Matko naše,
a hledáme útočiště pod Tvou ochranou.

Panno Maria, obrať k nám své milosrdné oči v této koronavirové
pandemii, potěš malomyslné a ty, kdo oplakávají svoje drahé
zesnulé, pohřbené někdy způsobem, který zanechává rány v duši.

Buď oporou těm, kdo mají úzkost o nemocné, jimž nemohou být kvůli nákaze nablízku. Vlej důvěru tomu, kdo se trápí nejistou budoucností a důsledky na poli ekonomiky a práce.

Matko Boží a Matko naše, pros za nás Boha, milosrdného Otce, aby tato tvrdá zkouška skončila a vrátil se obzor naděje a pokoje. Jako v Káni se přimluv u svého božského Syna, aby potěšil rodiny nemocných a obětí a otevřel jejich srdce důvěře.

Ochraňuj lékaře, ošetřovatele, zdravotnický personál, dobrovolníky, kteří jsou v tomto kritickém období v první linii a dávají svůj život v nebezpečí, aby zachraňovali životy druhých. Provázej jejich hrdinskou námahu a daruj jim sílu, dobrotu a zdraví.

Buď po boku těm, kdo dnem i nocí asistují nemocným a kněžím, kteří se snaží s pastoračním vypětím a evangelním nasazením pomáhat a podporovat všechny.

Svatá Panno, osvět' mysli mužů i žen vědy, aby našli správná řešení přemáhající tento virus.

Pomáhej představitelům národů, ať jednájí moudře, pečlivě a velkodušně, pomáhají těm, kterým se nedostává nezbytných prostředků k životu, a prozíravě a v duchu solidarity plánují sociální a ekonomická řešení.

Nejsvětější Maria, pohni svědomími, aby obrovské částky, vynakládané na zbrojení a zdokonalování zbraní, byly namísto toho určeny na podporu bádání s cílem předcházet podobným katastrofám v budoucnosti.

Milovaná Matko, dej, aby se ve světě rozrůstal smysl pro přináležitost k velké rodině a vědomí, že jsme všichni spojeni, abychom v bratrském a solidárním duchu přicházeli na pomoc tolikere nouzi a bídě. Upevňuj ve víře, vytrvalost ve službě a stálost v modlitbě.

Maria, Těšitelko zarmoucených, obejmi všechny svoje sužované děti a dosáhni toho, aby nás Bůh svojí mocnou rukou vysvobodil z této hrozné epidemie a mohl tak být obnoven klidný život ve svém normálním běhu.

Svěřujeme se Tobě, která záříš na naší cestě jako znamení spásy a naděje, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladrká Panno Maria. Amen.

JAK NÁS OVLIVNILA PANDEMIE

Pro většinu z nás se stal 11. březen 2020 zvláštním dnem. Zavřely se školy, fabriky, postupně obchody, služby, kanceláře, kostely a zastavil se na pár týdnů i náš život. Kolem neprojelo žádné auto, souseda jste nezahledli v zahradě, přestaly bít kostelní zvony, které slyšíme, když začíná mše. Ulice, které bývaly rušné, jsou prázdné, obchodní centra zejí prázdnotou, u většiny obchodů, restaurací, kadeřnictví nápis **ZAVŘENO**, z důvodu **PANDEMIE**, s nařízením vlády. Co se vlastně stalo, odkud se vzal tak zákeřný vir, který dokázal celou naši českou republiku takhle ovládnout? A nejen jí, ale celou naši zeměkouli? Na tuhle otázku Vám nedokážu odpovědět. Jako většina z Vás i já mám na tohle svůj názor. A těch názorů kolem nás je. Proč je to takhle a proč to vláda neudělala tak a já bych to třeba udělal jinak. Ano, je jich mnoho, ale někdo za nás musel rozhodovat. Ani oni to neměli určitě jednoduché, a upřímně – v jejich kůži bych nechtěla vůbec být. A tak se stalo to, že jsme se stali takovými vězni v našich bytech, domečcích a nikdo nečekal, že taková situace ve 21. století může nastat. Nepočítali jsme, že to bude tak dlouho trvat. Že se neuvidíme, nepotkáme, nepozdravíme, nepopřejeme si krásný den, neusmějeme se jen tak na kolemjdoucí.

Každý z nás to ale bere jinak. Záleží, zda jste žák v základní škole, student, který potřebuje udělat přijímačky nebo maturitu, rodič, kterého teprve čeká další zkouška a to v podobě učení s dětmi, lidé bojující se o práci a nakonec naše babičky a dědové. Pro někoho sedm týdnů pohody, pro jiného stresu a obavy, co bude vůbec dál... Lidé mají spoustu času a někdy neví, co s ním. Předtím měli nastavený řád a to v podobě práce, školy, kroužků, vycházek, čtvrtčních saun, pátečních srazů v hospůdce, sobotních turnajů a nedělních bohoslužeb. Za tu dobu měl každý z nás čas přehodnotit priority v životě, uvědomit si, co jsme brali jako samozřejmost, co nám chybí nebo třeba zjistit, že máme rodinu. Najednou jsme si nemohli zajet k babičce, ke kamarádovi, ven se proběhnout, do knihovny, posilovny, do kostela. A přiznejme si, kolikrát jsme tyhle věci odložili. Dnes se mi nechce, zajedu tam zítra, nebo příští týden a teď kdy je vše zakázáno, zavřeno, tam chceme jít a nemůžeme. Tohle si myslím, bylo pro spoustu lidí nové, museli se naučit dodržovat určitá pravidla. Jiná, která jim někdo určil, přikázal, požádal. Museli se naučit být spolu a žít spolu. Učit se s dětmi, uvařit, pohrát si s nimi, zabavit je. Pro někoho samozřejmost, pro druhého katastrofa. Prvních 14 dní bylo hezky, taková malá dovolená, vše klapalo, všude uklizeno, vymalováno, předělaný byt, upravená zahrada a

děti v pohodě i učit se jim chtělo. Pak nastala situace, kterou jsem nezávazně od lidí slýchávala. To je hrozné, je toho mnoho pro ty děti, já to nedávám, už mi to leze na nervy, já chodím do práce a já chci do práce, na nákup, do kavárny, na pivo, mezi lidi.

Najednou zjistíme, jaké ty děti máme. Máme, je přesně takové, jako jsme byli my a hlavně budou takové, jak je vychováváme.

Najednou si taky uvědomíte, s kolika různými lidmi se bavíte, stýkáte, znáte. Jeden si to užívá plnými doušky, a na mou otázku: „jak se máš“ byla odpověď – úplně v pohodě. Kdy ti kdo dá volno jenom tak, a do důchodu daleko. Užívám si zahrady, rodiny, domova. Jiný Vás sjel pohledem a sms, jak to, že děti byly na zahradě bez roušky, jak to můžu dovolit. I to se děje. Další pro změnu, že ty děti, které se baví přes plot, by měly být 2 metry od sebe. To mi přijde, promiňte, směšné. Vysvětlíte to dětem, kterým chybí kamarádi. Taky mě udivilo, že pro klid v rodině, jsou někteří lidé vězni ve svém vlastním domě. A jiní straší své děti, že můžou na koronavirus umřít a už se nemusí nikdy vidět. Nad těmito názory jsem se zastavila a uvědomila si, že až opravdu přijde krize, tak teprve v těžkých chvílích pozná člověk „souseda“ a chce to hlavně, přiznejme si, trochu selského rozumu. Proč být ve stresu a stresovat druhé kolem sebe, když vlastně co člověk potřebuje k životu. Zdraví, to je důležité, ale i rodinu, známé, kamarády, práci. Každý to máme v životě jinak postavené. Někomu chybí čtvrtěční sauna, jinému páteční večery U Supa a dalšímu kostelní zvony, které Vás zvou na nedělní bohoslužbu. U každého je to jiné, a proto vydržme!

AH

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ - KVĚTEN

PÁTEK 15. 5. 2020 od 19:30 na faře (od 19:15 možnost modlitby při adoraci v kostele). Doporučujeme s sebou vzít psací potřeby a Nový zákon.

PKF

Svatá Korona, patronka před epidemiemi

V současné situaci, kdy se koronavirus šíří po celém světě, je třeba si připomenout postavu mučednice z prvních staletí křesťanství - sv. Koronu, která byla uctívána dlouhou dobu jako patronka před epidemiemi. Ačkoliv kdysi patřila k oblíbeným svatým, o jejím životě a původu víme velmi málo.

Podle údajů, které jsou k dispozici, víme, že se jako velmi mladá stala manželkou Viktora - římského vojáka ze Sieny. Oba byli členy rané křesťanské komunity. Sám Viktor byl křesťanem, který se během pronásledování Kristových následovníků v Římské říši nechtěl vzdát své víry, za což byl popraven stětím. Samotný velitel byl překvapen moudrostí tohoto mladého vojáka. Korona zemřela jako mladá vdova také mučednickou smrtí během pronásledování císaře Antonia Pia nebo Diokleciána.

Mladá dívka byla popravena roztrhnutím mezi dvěma palmami. Její tělo bylo uvázáno uprostřed dvou pevně ohnutých palm, po jejich uvolnění bylo její tělo obrovskou silou roztržené. Tento výjimečně krutý způsob poprav y panovníkovi podmínila odpověď dívky, která odmítla obětovat pohanským modlám: *„Dali mi jméno Korona a ty chceš, abych byla zbavena své koruny?“*

Uctívání sv. Korony, podobně jako koronavirus přítomný v mnoha zemích po celém světě, „překročilo hranice“. Legenda o této mučednici z pozdního starověku je známá v Asii, Africe i Evropě.

První řecká legenda Viktora a Korony umisťuje jejich mučednictví do Damašku, později se však opakovala v různých variantách. Proto se vedle dnešního hlavního města Sýrie uvádí jako místo možného úmrtí Antiochie na jihu dnešního Turecka, Alexandria v Egyptě, Sicílie nebo Marseille.

Z Blízkého východu se legenda o ní dostala do Itálie nejpozději v šestém století. Ostatky obou manželů se nacházejí v Castelfidardo na pobřeží Jaderského moře nedaleko města Ancona. Už v tomto období byl postaven kostel, který jim byl zasvěcen. V roce 997 přinesl císař Otto III. její relikvie do Cách a v 14. století je císař Karel IV. nechal umístit do chrámu sv. Víta v Praze.

Patronka před epidemií

Z tohoto období pocházejí i první důkazy o uctívání této světice v Bavorsku, České republice a Dolním Rakousku. Tam a v některých dalších oblastech světa je Korona uctívána jako patronka, která chrání nejen před epidemiemi a nepříznivým počasím, ale je také symbolem vytrvalosti ve víře.

Tradice zahrnují například zvyk v Dolním Rakousku, a to každoroční poutě sv. Korony. V roce 1504 v malém městečku St. Corona am Wechsel byla nalezena v dutém kmeni lipového stromu malá soška sv. Korony, a tak na památku této události byla na tomto místě postavena kaple. Kult této světice je znám i v jiných částech Rakouska, také ve Vídni, kde je lékárna sv. Korony. Při této příležitosti rakouská média poukazují na to, že skutečnost, že mince ražené rakouskou mincovnou v letech 1892-1924 se nazývaly „korunami“ na památku světice, by se měla vysvětlit skutečností, že sv. Korona je také patronkou dobré investice, lovců pokladů a hráčů loterií.

Část ostatků je nejen v Čechách, ale i v Ostravsko-opavské diecézi

Ve 14. století se relikvie svaté Korony dostaly z Cách do Čech, a císař Karel IV. je nechal umístit do chrámu sv. Víta v Praze.

Odtud se část ostatků zřejmě dostala i do kostela svatého Jana Nepomuckého ve Staré Bělé. 14. června 1801, při svěcení farního kostela, byly do hlavního oltáře vloženy ostatky sv. Urbana, sv. Vitališe a sv. Korony. Kněz Bohuslav Novák, tamní farář se teď každý den k mučednici, svatě Koroně modlí, aby pomohla zastavit šíření současné pandemie nemoci Covid-19.

Prosme spolu s ním i my:

Svatá Korono, patronko proti epidemiím, chraň nás svou přímluvou v době epidemie koronaviru, a zároveň posiluj naši víru, aby v utrpení neslábla, ale byla schopna druhé těšit a jim pomáhat. Amen

Ani katedrála v Cáchách nezahálí – relikviář s ostatky Korony nechává restaurovat, aby získal ztracený lesk a po ukončení pandemie mohl být vystaven. Světice je uctívána kromě Česka ještě v Bavorsku a Dolním Rakousku, kde je také symbolem vytrvalosti ve víře. V malém městě St. Corona am Wechsel se konají každoroční poutě sv. Korony.

Katolická církev vzpomíná na sv. Koronu 14. května a doufejme, že do toho dne bude překonána a zažehnána veškerá hrozba současného koronaviru.

NEDĚLNÍ POVÍDKA

Starý hrneček

„Vidíte tenhle střípek?“ paní K. L. ukázala na kousek porcelánu, zřejmě ouško od hrnečku, který měla zavěšený nad ledničkou v kuchyni.

„Že neuhodnete, proč jsem ho sem zavěsila?“

Měla jsem hrneček po své prababičce, která byla ze šlechtického rodu: Tenhle hrneček se dědil v naší rodině po generace. Vlastně, ani to moje prababička nebyla, nevím, kolikrát to byla prapra, jen se v rodině udrželo povědomí, že byla francouzská šlechtična a musela kdysi za Velké francouzské revoluce opustit zámek narychlo, opravdu ihned, jinak by ji popravili. Vzala si prý jen nějaké šperky a hrneček, ze kterého tak ráda pila kávu, měla prý říct: ať budu kde budu, chci, aby mi tam káva chutnala, jako mi chutnávala doma. Šperky se během doby prodaly a v rodině se mezi potomky praprababičky udržela jen takhle legenda a hrneček, který dostávala vždycky nejstarší dcera jako upomínku na dávnou francouzskou komtesku, prchající nocí v převlečení za venkovanku.

Já jsem dostala ten nádherný malovaný hrneček od své matky, stejně jako ho ona dostala při svých osmnáctých narozeninách od své matky, mojí babičky.

Tvrdilo se, že je to kouzelný hrneček a ta dívka, která z něj bude pít, bude mít šťastný osud a vyvázne ze všech nebezpečí, tak jako z nich vyvázla naše prababička.

Pamatuji, jak jsem ten hrneček obdivovala už jako děvčátko. Byl na něm namalovaný zámek uprostřed krajiny, nádherný zámek se dvěma věžemi a s velkou zahradou kolem.“

Kdo ví... Možná to byl onen rodinný zámek, z něhož kdysi ta mladá komteska v noci utíkala...

Jak říkám, zapomnělo se už skoro vše, nejen kde ten zámek byl, zapomnělo se i na to, jak se praprababička za svobodna jmenovala, a nikdo si u nás v rodině zatím nedal tu práci, aby šel do starých matrik. Jako malá jsem se na hrneček mohla dívat. Ale abych se ho dotkla, kdepak!

Nějaký znalec starého porcelánu, který u nás byl jednou na návštěvě, nad ním žasl a tvrdil, že to je opravdu velice vzácný a velice drahý kus porcelánu. Jeden z nejhezčích, které kdy viděl. A tak i ti, kteří se na v rodině dívali na legendu o praprababičce skepticky, uvěřili, že na romantické cestě hrnečku z francouzského zámku na náš stůl může něco být.

Když jsem ten hrneček dostala já...

Výborně se pamatuju na tu slavnostní chvíli, matka a babička na tu slavnostní chvíli vystrojily celou hostinu a sezvaly na ni příbuzné. 'Svateb můžeš mít v životě ještě moc, ale abys dostávala tenhle hrneček, to se ti povede jen jednou v životě.' řekl mi tehdy bratranec. Záviděl mi. Byl by hrneček měl také moc rád, navíc byl sám znalcem a sběratelem porcelánu, možná ho k tomu přivedla i ta romantická historka o vzácném prababiččině hrnečku...

Ovšem nic se nedalo dělat. Ve šlechtických rodinách se sice děvčata nepočítají a hlavní dědic je vždycky jenom po meči, jenže tohle bylo jiné dědictví, vždycky jenom po přeslici a za života toho, kdo to dědictví předával.

Pila jsem z toho hrnečku moc ráda.

A pak...

Stydím se o tom hovořit.

Prostě jsem vzteklá jako málokdo a to pocházím z rodiny velice prchlivých lidí. Jednou jsem se tak rozčílila, že jsem mrskla o kuchyňský pult kastrolem. Kastrol mi vyklouzl z ruky a letěl, přejel na druhý pult a srazil hrneček, který jsem předtím umyla a který tam – na bezpečném místě – osychal. Nejen, že se rozbil, roztříštil se tak, že už se ani nedal slepit, kastrol na něj pak ještě dopadl z výšky...

Stála jsem nad ním a pevně tiskla zavřená víčka.

Ten hrneček byl jako člen naší rodiny, když teď zemřel, bylo mi, jako kdybych viděla někoho blízkého bez života...

Co řeknu svým blízkým – co jednou řeknu dceři, až jí bude osmnáct let – na to jsem radši nemyslela.

Plakala jsem a plakala.

Jenže pak jsem si řekla: všechno, co nás v životě potkává, každý omyl a každá ztráta, jsou jistým druhem poznání, symbolem, napomenutím...

A tak jsem vzala tohle ouško, které jediné zůstalo celé. Připevnila jsem si je sem, nad ledničku, do kuchyně, kde trávím nejméně času. Abych ho viděla co nejčastěji, abych ho měla stále před očima.

A víte... Tenhle střep už mi přinesl tolik štěstí, ani si neumím představit, kolika trápení, kolika zmatků mě uchránil, kolika neštěstím zabránil – tragédiím, které jsem mohla tak snadno v životě způsobit. Byl mi vlastně daleko užitečnější, než by mi mohl být jakýkoli sebecennější hrneček. Praprababička zůstala se mnou a přinesla mi tímhle porcelánovým ouškem mnohem větší dar, než když jsem dostala vzácný hrneček.

Už vím, co dám své dceři, až jí bude osmnáct.

Dám jí tohle ouško.

Tohle ouško, kterého se dotýkaly prsty našich předků už před staletími, ouško, které prošlo rukama všech žen našeho rodu po tom nočním útěku mojí praprababičky – ouško, které prostřednictvím své dcery vyšlu na další cestu, do příštích staletí.

Kdo ví, kde to ouško bude za sto, dvě stě let...

Kdo ví, na kterých hvězdách bude možná zavěšené na zdi jako připomínka rodinám, aby pamatovaly, že zlost a vztek nic nedokážou, jen pokaždé zničí něco krásného.

Možná pro ty rodiny budu stejně legendární, jako pro mě praprababička...

Zapomenou moje jméno, nebudou si pamatovat, ve kterém městě ani ve které zemi jsem ten hrneček rozbila – zapomíná se přece tak rychle -, předám ale těm budoucím dívkám svého rodu poselství stejně důležité jako praprababička. Ta ukázala, jakou má správný odhad situace a duchapřítomnost, já jim ukázala, jak snadno se může zničit něco krásného, něco, co jsme milovali a co jsme rozhodně zničit nechtěli – a jak snadno se to dá – nezničit, pokud zachováme střízlivé uvažování a trpělivost a uvědomíme si, co by se mohlo stát, kdybychom ztratili hlavu. Když člověk ztratí hlavu, je na cestě ztratit všechno... Sbohem, ty krásný zámku, namalovaný na hrnečku, už tě nikdy neuvídím, děkuji ti ale za to, co mohu jasně vidět nyní. Vidím tolik krásného – a to všechno bych mohla tak snadno ztratit. Vlastní vinou..."

PRO ZASMÁNÍ

Muž a žena se srazí v autech. Bouračka je ošklivá. Obe jejich auta jsou úplně na maděru, ale ani jednomu z nich se nic nestalo... Když se vysoukali z aut, povídá žena muži: "Tak vy jste muž, to je zajímavé. Já jsem žena. Hmm, podívejte na naše auta! Nic z nich nezbylo, ale my jsme zranění nebyli. To musí být znamení od Boha. Měli jsme se setkat, stát se přáteli a žít spolu až do smrti. Muž přitakal: "To jo, to muselo být určitě znamení od Boha!" Žena pokračovala: "A podívejte se na tohle, další zázrak. Moje auto je totálně na mraky, ale tahle láhev vína je naprosto v pořádku. Bůh si určitě přeje, aby jsme toto víno vypili a oslavili tím naše štěstí." Potom podala láhev muži. Ten souhlasně přikývl, otevřel láhev a polovinu vypil. Pak ji podal zpět žene. Ta vzala láhev, zavřela ji a vrátila muži do rukou. Ten se jí zeptal: "Vy nebudete?" Načež mu odpověděla: "Ne. Jen počkám na policii."

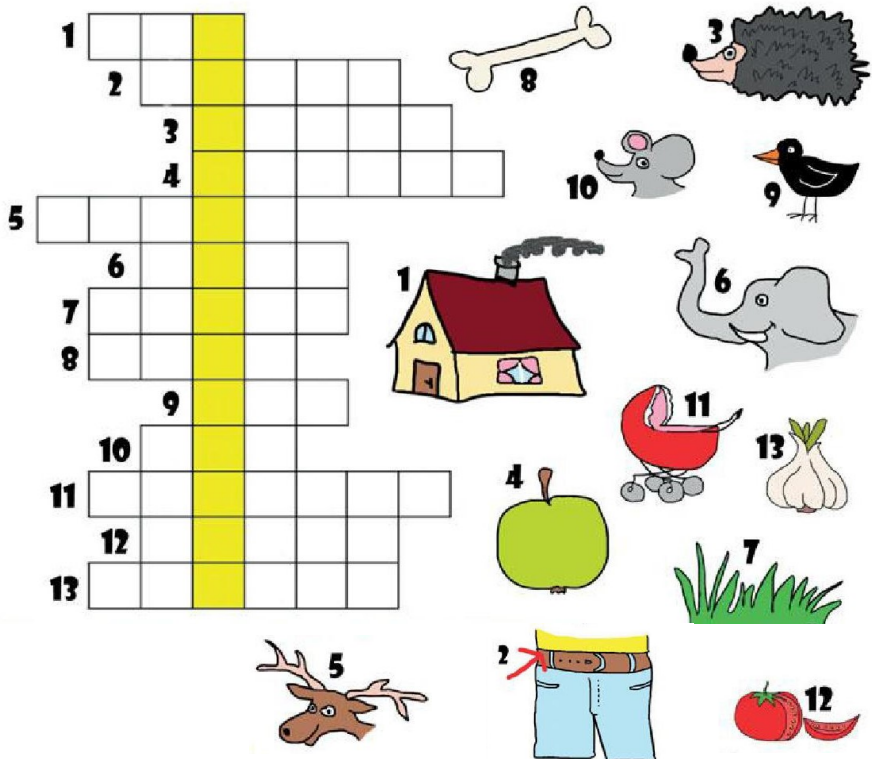
Nedělníček dětem

NAJDÍ 10 ROZDÍLŮ

!!! SOUTĚŽ !!!

Milé děti, víte, co se o tomto měsíci říká? Vyluštěte v tajence.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele, nebo zašlete na email nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 31. května

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „LEZE LEZE PO ŽELEZE“

Soutěže se zúčastnilo celkem 6 dětí. Z Dolního Benešova 2, ze Zábřehu 3 a 1 přespolní. V krabičce bylo 0 odpovědi a 6 odpovědí přišlo na email.

1. cena – Knížka – O dřev. panáčkoví, **Antonín Kamps**, 1. tř. Dolní Benešov
2. cena – Biblická hra – Marnotratný syn – **Ver. Albrechtová**, 4. tř. Zábřeh
3. cena – Omalovánka – **Běla Kampsová**, 1. tř. Dolní Benešov

**Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.
Výhercům blahopřejeme**

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na květen 2020

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	4.5.	18.00	Za + rodiče Martu a Jana Kušnierovy	
Út	5.5.	6.30	Za živé a + farníky	
St	6.5.	18.00	Za + rodiče z obou stran, sourozence a příbuzné	
Čt	7.5.	18.00	Na poděkování P.Bohu za dar zdraví, ochranu P.Marie a za živ...	
Pá	8.5.	Záb 18.00		
So	9.5.	7.00	Za rodinu Hubáčkovou a za obrácení hříšníků	
Ne	10.5.	7.00	Za Maxmiliána a Eduarda Řehulkovy, + manželku a opuštěné d.	
Ne	10.5.	Záb 8.30	Za Reinharda Jarkuliše (výroční) a za duše v očistci	
Ne	10.5.	10.00		
Po	11.5.	18.00	Za Jaroslava Pudícha (ned.75 let) a za rodiče z obou stran	
Út	12.5.	6.30	Za živé a + důchodce z Dolního Benešova a okolí	
St	13.5.	18.00	Za Emila Balarina a rodiče	
Čt	14.5.	18.00	Za Marii Michalíkovou (ned.80 let), za manžela, rodiče z obou...	
Pá	15.5.	Záb 18.00		
So	16.5.	7.00	Za rodiče Holečkovy, Kubikovy a syna	
Ne	17.5.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	17.5.	Záb 8.30	Za manžele Hoškovy, dvoje rodiče a duše v očistci	
Ne	17.5.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	18.5.	18.00	Za Jiřího Galíčka, sestru a dvoje rodiče	
Út	19.5.	6.30	Za živé a + farníky	
St	20.5.	18.00	Za + manžele Frýzovy, rodiče z obou stran,+ sourozence a příb...	
Čt	21.5.	18.00	Za rodiče Otto a Martu Kozlový, dva syny, za Josefa a Gizelu...	Naneb.P
Pá	22.5.	Záb 18.00	Za manžela, syna, rodiče z obou stran a za duše v očistci	
So	23.5.	7.00	Za + Annemarii Golovou – zádušní	
So	23.5.	ČK 17.00	Za Annu Kotzurovou (ned.100 let) a za dceru Dorotu (ned.80)	
Ne	24.5.	7.00		
Ne	24.5.	Záb 8.30		
Ne	24.5.	10.00		
Po	25.5.	18.00	Poděkování P.Bohu za 70 let života, dar zdraví a prosba o boží...	
Út	26.5.	6.30		
St	27.5.	18.00	Za Magdalenu Holečkovou, manžela a rodiče z obou stran	
Čt	28.5.	18.00	Poděkování P.Bohu za dar zdraví, obdržené milosti, za + manž...	
Pá	29.5.	Záb 18.00	za Karlu Dorazilovou, za živou a + rodinu	
So	30.5.	7.00		
Ne	31.5.	7.00		Sv.Duch
Ne	31.5.	Záb 8.30	Za živé a + farníky a za dobrodince kostela	Sv.Duch
Ne	31.5.	10.00		Sv.Duch
Po	1.6.	18.00	Za Josefa Tomaku (2.výr.+), za sestru Martu a manžela, za rod...	
Út	2.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	3.6.	18.00	Za Václava Kohuta, rodiče z obou stran a b.požehnutí pro živ...	
Čt	4.6.	18.00		
Pá	5.6.	6.30	Za + manžela, rodiče z obou stran a za živou rodinu	
Pá	5.6.	Záb 18.00		
So	6.6.	7.00		
Ne	7.6.	7.00	Za + Agnes Theuerovou, manžela, dceru a syna	Sv.Troj.
Ne	7.6.	Záb 8.30	Za rodiče Kostřicovy, syna, dcery, zetě a vnuky	Sv.Troj.
Ne	7.6.	10.00	Za + rodiče Klementovy (otec ned.80 let), za živé a + z rodiny	Sv.Troj.

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ORGANIZAČNÍ INFORMACE

CHVÁLA KRISTU!

Římskokatolická farnost Dolní Benešov oznamuje, že počínaje dnem – **Pondělí 27. 4. 2020** – jsou **obnoveny** veřejné bohoslužby, tedy mše svaté v kostele sv. Martina a kapli Svatého kříže v Dolním Benešově a v kostele sv. Urbana v Zábřehu.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

– počet účastníků bohoslužby je omezen takto:

Od 27. 4. do 10. 5. 2020 – maximálně 15 účastníků

Od 11. 5. 2020 – maximálně 100 účastníků

Dále dle aktuálního vyhlášení vládou

**!!! ZVLÁŠTĚ DO 10. 5. MÁ V ÚČASTI NA MŠI
PŘEDNOST PŘÍZEŇ OBJEDNATELE MŠE SVATÉ!!!**

V případě dotazů volejte na tel.: 731 534 093 nebo pište na email:
rkf.dolnibenesov@doo.cz

**Děkujeme za vaše pochopení a ukázněnost.
Ještě to chvíli vydržme...**

BŮH VÁM ŽEHNEJ.

Pavel KUCHARĚ, farář

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle**

BOŽÍ HROB V DOBĚ CELOSTÁTNÍ KARANTÉNY

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lellka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová

email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku
ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917